

THẦY LÀ CÂY NHO THẬT

Lời Chúa trong thánh lễ Chúa Nhật hôm nay: *"Thầy là cây nho thật, và Cha Thầy là người trồng nho. Cành nào trong Thầy không sinh trái thì Người chặt đi, cành nào sinh trái thì Người tỉa sạch để nó sai trái hơn. Các con đã được tỉa sạch nhờ lời Thầy đã nói với các con. Các con ở trong Thầy, và Thầy ở trong các con. Cũng như cành nho tự nó không sinh trái được, nếu không dính liền với cây nho, các con cũng vậy, nếu không ở trong Thầy. Thầy là cây nho, các con là cành. Ai ở lại trong Thầy, thì Thầy ở lại trong người ấy, và người ấy sinh nhiều hoa trái, vì không có Thầy, các con chẳng làm gì được. Ai không ở lại trong Thầy, thì bị quăng ra ngoài như cành nho và sẽ khô héo. Người ta nhặt lấy, quăng vào lửa cho nó cháy đi. Nếu các con ở lại trong Thầy và lời Thầy ở lại trong các con, thì muốn gì, các con cứ xin, và sẽ được như ý. Đây là điều làm Chúa Cha được tôn vinh là: các con sinh nhiều hoa trái và như thế các con trở thành môn đệ của Thầy."* (Ga 15, 1-8)

Trong thánh lễ tuần trước, Chúa Giêsu phán: "Ta là mục tử tốt lành", là **chủ chiên thực sự**, không như kẻ chăn chiên được thuê mướn. Chủ chiên thực sự thì **yêu quý bảo vệ mạng sống** chiên của mình như con ruột, còn kẻ chăn chiên thuê thì đâu cần quan tâm đến. Hôm nay Chúa Nhật V thường niên, Chúa tuyên bố: "Thầy là **cây nho thật**". Lời Chúa xác minh: "Ta là Đường, là Sự Thật và là Sự Sống". **Chỉ có Sự Thật mới đem lại Sự Sống**. Cây nho thật thì người trồng ra sức chăm bón vun tưới, tỉa cành để nó tràn trề nhựa sống mà vươn lên, còn cây nho làm bằng hoá chất trang trí trong nhà rồi là hào nhoáng, nhưng là cây giả không thể cho trái, cho nên người ta phải gắn thêm những trái nho giả là thế. Chủ chiên thực cũng như chủ vườn thực đều có trách nhiệm, *say sưa yêu quý gia sản của mình*. Đó là **TÌNH YÊU CHÂN THẬT**.

I- MỘT TÌNH YÊU CHUNG THUY

Trong Cựu Ước, Ítraen đã bị Thiên Chúa trừng phạt vì bội phản, nó không sinh ra hoa trái. Giống như vườn nho của Thiên Chúa, họ sẽ được bảo tồn để thờ phượng tại Giêrusalem. Ngôn sứ Isaya nói lên tâm sự của người canh giữ vườn nho thế này:

" Ngày ấy, CHÚA sẽ dùng thanh kiếm
cứng rắn, mạnh mẽ, sắc bén
mà trừng trị con rắn to lớn
con rắn đang chạy trốn
con rắn uốn ngoằn ngoèo
và Người sẽ giết chết con thường luồng ngoài biển.
"Ngày ấy, các người hãy ca ngợi vườn nho tuyệt diệu.
"Vì chính Ta, Ta vĩnh viễn là CHÚA,
Là người canh giữ gác cửa vườn nho,
Ta vẫn đều đặn ra vô tưới nước.
Ta canh giữ nó suốt đêm ngày

không cho ai đến đây phá phách
"Ta không giận trách nữa đâu:
Nhưng nếu nó chỉ sinh gai góc cỏ lau cho Ta
là Ta sẽ mở ra cuộc chiến,
Ta sẽ đốt hết một trật.
"Kẻ nào bám chặt lấy Ta,
để Ta che chở, hãy ra làm hoà!
Hãy bảo cho nó biết Ta,
Muốn Ta che chở phải hoà với Ta!"
(Is. 27:1-13).

* Chúa đòi người yêu phải trung tín, thuỷ chung, nhưng người yêu đã bất trung hai lòng, rẽ lối, trong khi Chúa một lòng tin yêu son sắt. Chúa đã nghiêm trách người tình nghịch phản:

"Phải, từ lâu rồi, ách đè lên người, người bẻ gãy, xiềng xích trói buộc người, người giật phăng; người còn dám nói: 'Chẳng làm tôi ai cả!' Thế rồi, trên khắp các đồi cao, dưới mọi lùm cây rậm, người uốn mình như một con điếm. Còn Ta, Ta đã trồng người như cây nho hảo hạng, cây nho thuần chủng. Sao người lại thoái hóa thành những cành nho tạp chủng?" (Giêrêmia 2:2-21).

* Chúa đã tận tình phục vụ người yêu, nhưng người yêu cam tâm quay lưng ngoảnh mặt, khác nào chủ vườn ngày ngày chăm bón vun tưới mừng thầm cây nho sẽ cho trái ngọt nhưng chỉ cho toàn nho chua:

"Tôi ra sức bón vun cho vườn nho xanh lá
Còn gì làm hơn nữa mà tôi đã chẳng làm?
Tôi những mong trái ngọt, lòng tràn hân hoan
Nhưng sao nó lại cho tôi toàn nho dại?"
(Isaya 5: 4)

Làm sao Người không thể dừng cơn thịnh nộ?

"Cho nên Chúa giận dân Người,
Lôi đình Chúa đã chẳng rời cây roi.
Giơ tay phạt chúng tươi bời,
Đất trời rung chuyển, rặng rời núi non.
Xác thây khôn kể chẳng chôn,
Ngổn ngang rải rác lan tràn khắp nơi.
Thế mà Người vẫn chưa nguôi,
Tay Người vẫn chừa buông rời cây roi."
(Isaya 5, 25)

II- MỘT TÌNH YÊU HIỆP NHẤT

Cành nho là khởi thân cây, không thể tự mình sinh trái. Chúa Giêsu là cây nho, người trồng là Thiên Chúa Cha, biểu tượng một sự hiệp nhất giữa Thiên Chúa với Con Một của Người, với loài người, với Hội Thánh Chúa. Chúa nói: "như cành nho dính liền với thân cây, các con cũng vậy nếu không ở trong Thầy". Chúa tha thiết mời gọi chúng ta "ở trong Thầy", tức là kết hợp mật thiết với Chúa, là đón rước Chúa sống và hành động trong đời sống của mình. Vào những giây phút cuối cùng của cuộc đời trần-thế, Chúa Giêsu lập đi lập lại lời cầu nguyện cho các môn-đệ Người được hiệp nhất, Người nói: "Con xin thánh-hiến chính mình con cho họ, để nhờ sự thật, họ cũng được thánh hiến." Và hơn thế nữa: "Con không chỉ cầu nguyện cho những người này, nhưng còn cho những ai nhờ lời họ mà tin vào con, để tất cả nên một, như, lạ Cha, Cha ở trong con và con ở trong Cha để họ cũng ở trong chúng ta. Như vậy, thế gian sẽ tin rằng Cha đã sai con. Phần con, con đã ban cho họ vinh

quang mà Cha đã ban cho con **để họ được nên một như chúng ta là một.**" (Ga. 17, 19 & 20-22). Đó là tình yêu tận hiến thể hiện trong **nhiệm tích Thánh Thể:** (*)

"Thật, tôi bảo thật các ông: nếu các ông không ăn thịt và uống máu Con Người, các ông không có sự sống nơi mình. Ai ăn thịt và uống máu tôi, thì được sống muôn đời, và tôi sẽ cho người ấy sống lại vào ngày sau hết, vì thịt tôi thật là của ăn, và máu tôi thật là của uống. Ai ăn thịt và uống máu tôi, thì ở lại trong tôi, và tôi ở lại trong người ấy. Như Chúa Cha là Đấng hằng sống đã sai tôi, và tôi sống nhờ Chúa Cha thế nào, thì kẻ ăn tôi, cũng sẽ nhờ tôi mà được sống như vậy. Đây là bánh từ trời xuống, không phải như bánh tổ tiên các ông đã ăn, và họ đã chết. Ai ăn bánh này, sẽ được sống muôn đời ". (Ga 6, 53-58)

* Chính vì tận hiến mà "trước lễ Vượt Qua, Đức Giêsu biết giờ của Người đã đến, giờ phải bỏ thế gian mà về với Chúa, Người vẫn yêu thương những kẻ thuộc về mình còn ở thế gian, và Người yêu thương họ đến cùng", yêu cho đến phút chót của cuộc đời trần thế, yêu cho đến tột cùng của tình yêu, một tình yêu khôn lường và khôn thấu (Gioan 13, 1).

* Chính vì tận hiến mà trước khi cáo biệt để đón nhận cái chết nhục hình trên thập giá, Người đã nêu gương phục vụ tha nhân với tất cả lòng khiêm nhường và bác ái qua cử chỉ rửa chân cho các môn đệ Người, bởi lẽ, như Người đã trả lời thắc mắc của Phê-rô, "Nếu Thầy không rửa cho anh, anh sẽ không được chung phần với Thầy." (Ga.13, 8), nghĩa là Người muốn nêu gương tận hiến bằng "điều răn mới" "anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em" vì "ở điểm này, mọi người sẽ nhận biết anh em là môn đệ của Thầy: là anh em có lòng yêu thương nhau." (Ga. 13, 34-35). Chính vì tận hiến mà Đức Kitô đã hứa với các môn đệ: "Thầy đi dọn chỗ cho các con, Thầy sẽ trở lại đón các con theo Thầy, để Thầy ở đâu, thì các con cũng ở đó." (Ga. 14, 2-3)

* Chính vì tận hiến mà Người đã đoàn chắc với các môn đệ: "Thầy sẽ xin Chúa Cha, và Người sẽ ban cho anh em một Đấng Bảo Trợ khác đến ở với anh em luôn mãi. Đó là Thần Khí Sự Thật, Đấng mà thế gian không thể đón nhận, vì thế gian không thấy và cũng chẳng biết Người, còn anh em biết Người **vì Người luôn ở giữa anh em và ở trong anh em, Thầy sẽ không để anh em mồ-côi. Thầy đến cùng anh em.**" (Ga. 14, 13-14 & 16-18). Lời hứa này vẫn được lập lại khi cử hành nhiệm tích Thánh Thể trong thánh lễ tưởng niệm cuộc tử nạn của Người. Và cũng chính vì tận hiến mà Người vẫn hằng ở lại thế gian này để sống mật thiết với chúng ta cách riêng qua phép Thánh Thể. **Đây là ý nghĩa sứ điệp tình yêu.**

(*) Xin mời đọc **Nhiệm Tích Thánh Thể** trong "Hành Trang lên Đường"=> [::: Cong Giao Viet Nam :::](http://www.cong-giao-viet-nam.com)

III- LỜI NGUYỆN

Chúng con mang dòng máu Thần Linh, chúng con cần bánh trường sinh dưỡng nuôi Sự Sống, cho linh hồn sáng tươi thành lâu đài lộng lẫy nguy nga cho Cha ngự trị. Trong Thánh Thể nhiệm mầu, chúng con được cộng tác với Chúa Giêsu hiến tế dâng Cha, chúng con được sống trong Cha mãi mãi chẳng còn thấy ngày mai. Bánh Thánh Thể là lương thực hôm nay hằng ngày cho hồn chúng con tan biến trong Cha là Đấng Hằng Cửu chí tôn vô cùng.

Tạ ơn Chúa rất khoan dung,
Ngài ban Thánh Thể ở cùng chúng con;
Con nguyện sang sửa tâm hồn,
Rước Ngài đến ngự cho con phụng thờ.

"Con xin như đứa trẻ thơ
Ngủ trong lòng mẹ, đơn sơ khiêm nhường."
(TV. 131)

Hiệp cùng Mẹ Thánh Đồng Công
Con chiêm ngắm Chúa ẩn trong bánh mầu.
Nhiệm mầu tình Chúa cao sâu
Thương con Chúa đến ngự vào lòng con
Con được nuôi dưỡng linh hồn
Để con sống mãi vẹn tròn ý Cha.
Nhìn Ngài hiện tỏ mình ra
Cho con thấy nỗi xót xa của Ngài
Hạ mình rời bỏ thiên ngại
Xin mang lấy xác loài người trần gian
Cam chịu xỉ vả roi đòn
Máu trên Thánh giá ngập tràn nỗi đau
Lời Ngài tha thiết dưỡng bao:
"Cha ơi, dấm đắng nuốt sao khó vào!
Hoàn thành việc của Cha trao;
Xin Cha chớ chấp kẻ nào hại con!"
Con nào bỏ chúng lạc đàn,
Náu thân bánh thánh, đặt gần chúng hơn.

Lòng Ngài thăm thăm trùng dương:
Chia nhau Thánh Thể hiến chương của Ngài
Muôn người mọi chốn nơi nơi,
Cha chung hết thảy đau nòi người dựng!
Soi cùng ánh sáng Tin Mừng
Hết chia rẽ nữa, không ngừng chúc nhau. (*)

(*) **CHIÊM NGẮM THÁNH THỂ** => <https://youtu.be/flmCi55QR6o>

Ben. Đỗ Quang Vinh